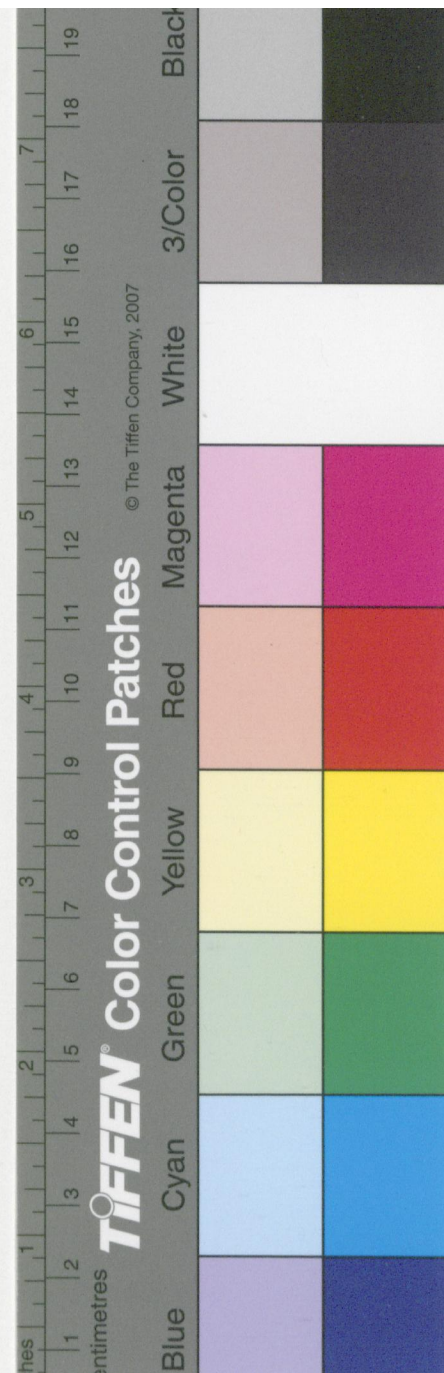

7. Folk, som ej blivit jordfästa,
gingo omkring efter sin död.

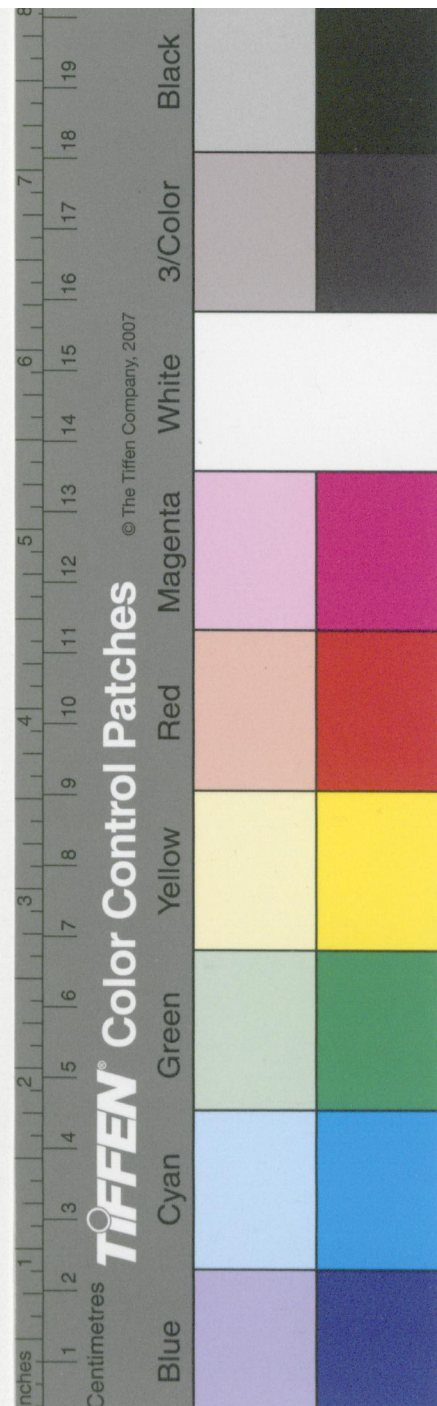
Oppt. efter vårinnan Lena Sievers i Skönpors,
Skåby

av Henrik Skulberg.

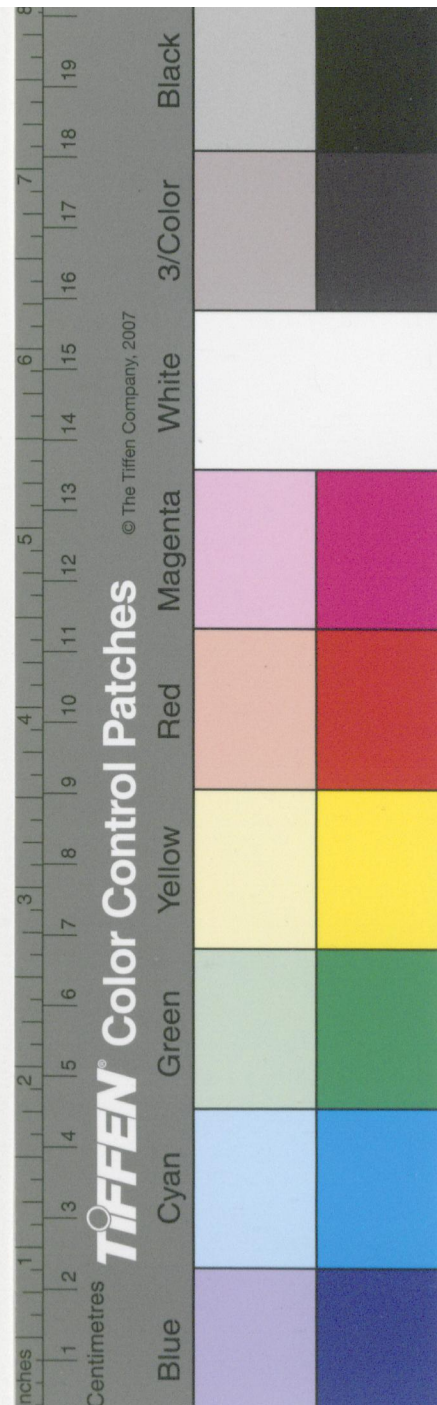
För i världen trättades likena
rena, nu blott torkar man dem litet,
och så på de stora.

Mynt. efter inleysekvinnan Lovisa Kvamström i Tyttis,
Mogenpönt
av Henrik Skultberg.

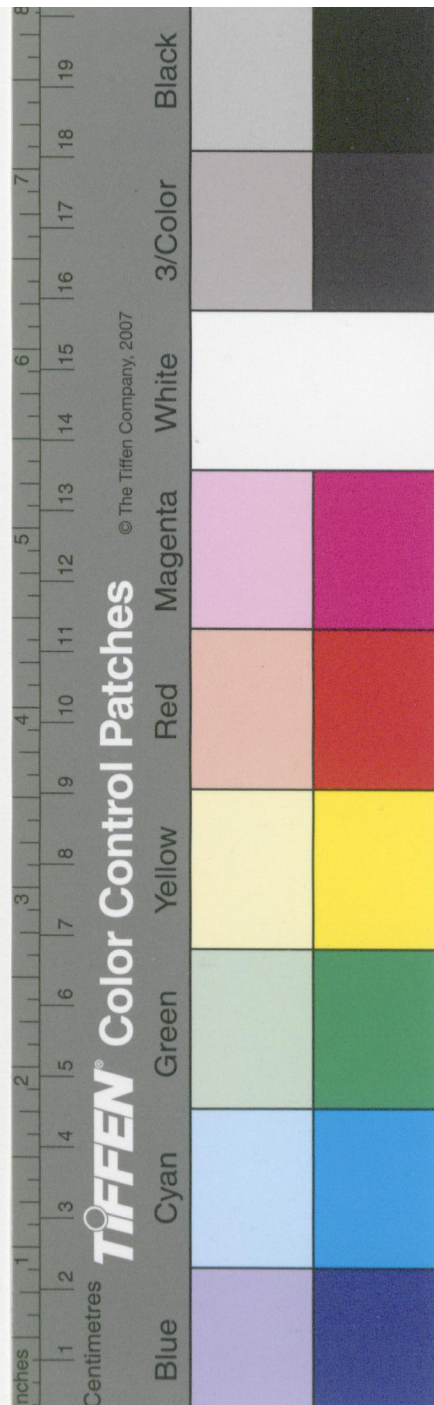
Slade ej prästen vigte griften över ett
 lik, slapp han ej förbi gravgårdens, utan
 hästen spändes ut av osynliga händer.
 För prästen Gestrin i Stämpfors spändes det
 ut mittför Ebbfors begravningsplats.
 Men när han gick och vigde griften över li-
 ket, som där låg, slapp han förbi kyrto-
 gården.

Uppst. efter f. d. hemmansvärdinnan Anne Lena Ståhl i
 Pyttis, Morgensport
 av Henrik Thulberg.

Ligger ett lik med högra ögat opp
 döt till först i huset en man, men sover
 igen den döda med vänstra ögat opp döt i
 huset till först en kvinna.

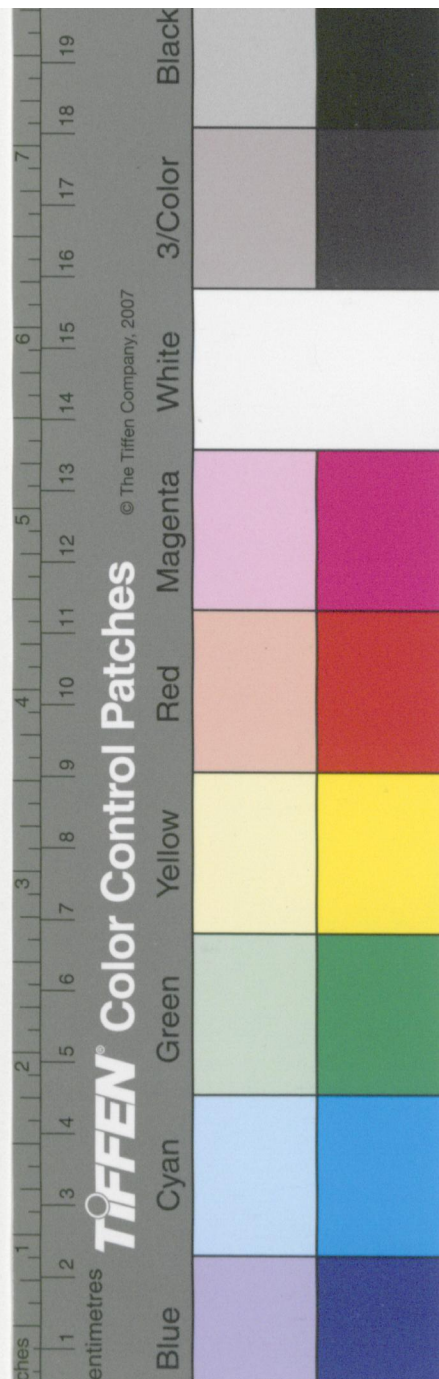
Mått. efter f.d. värdinnan Anna Lena Hähl i Tyttis.
 Mogupöit
 av Henrik Thulberg.

När liket ligger med ögonen fast
väntar det ej andra döda, man sover li-
ket med ögonen öpp skall en annan från
samma hus snart följa efter.

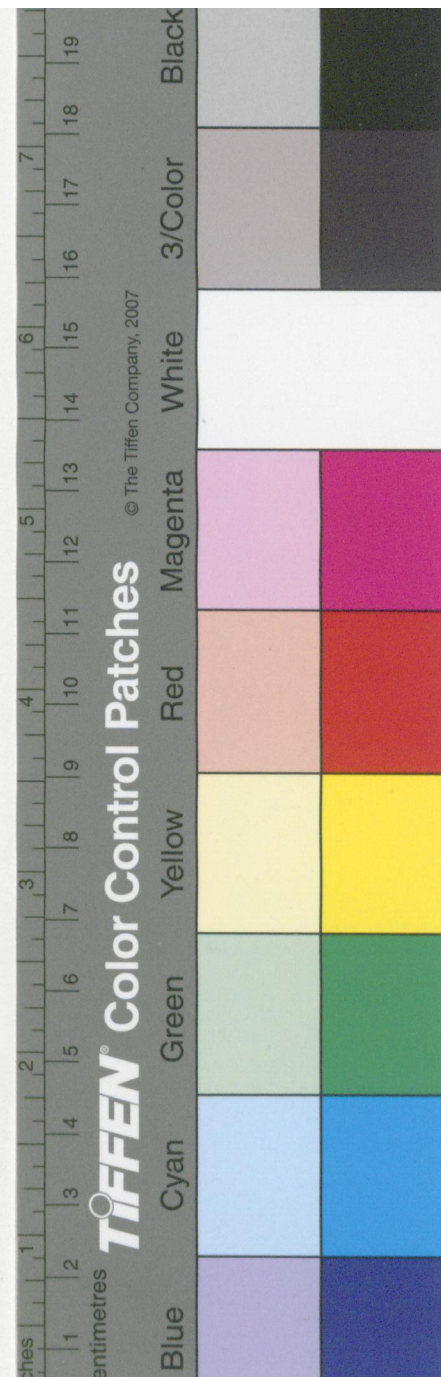
Uppst. efter inkyssekvinnan Lovisa Andersson i Pyttis,
Hinkaböle

av Henrik Thulberg.

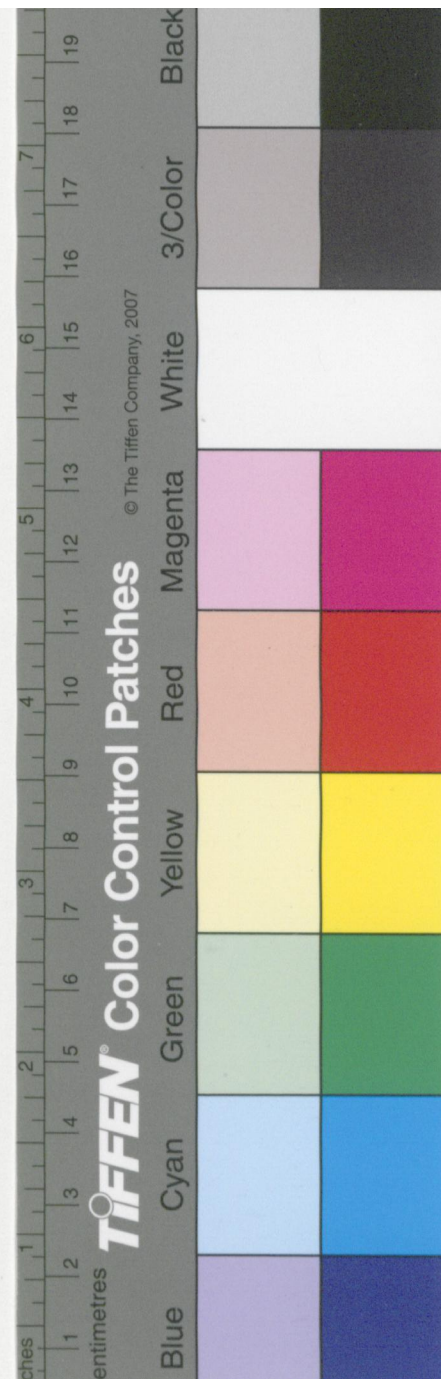
När "österbottniskan" (en berömd trollvin-
na i Lovisa) låg på sin dödsbädd, kunde hon
ej dö i eget rum ty där var så fullt av
djävlar, utan hon måste bäras över gatan i
ett annat hus, där hon dog.

Uppt. efter bonde-entian Sofia Andersson i Elinäs
av Henrik Thulberg.

När fjälarisgring skulle hållas för
 "österbottniskan" (troukvinna i Louisa) gäro
 kökklockorna intet ljud.

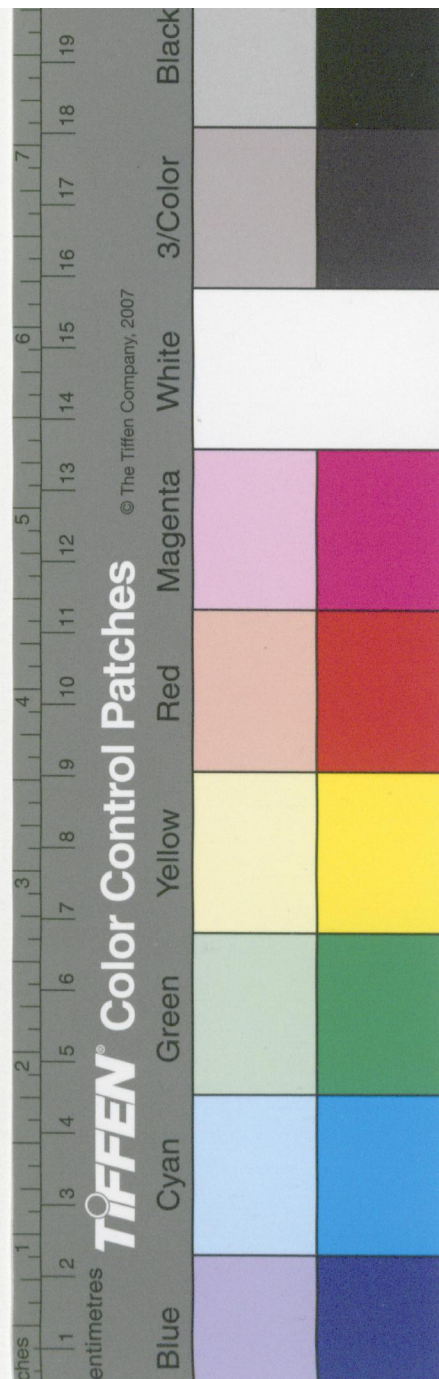
Uppf. efter bonde-arkan Sofia Andersson i Etimä
 av Henrik Thuchey.

För omkring 2° år sedan var det bruk-
ligt att natten före jondfestningsdagen hål-
la vakaungar. Man satte då på luktis-
tan ett ljus att brenna på vardera ändan,
eller också brukade man blott ett ljus och
detta placerades mitt på kistan. Omkring kis-
tan satte sig folket och läste och sjöng hela natten.

Mynt. efter inhyseskvinnan Lovisa Andersson i Tyttis.
Härkabo

av Henrik Hultberg.

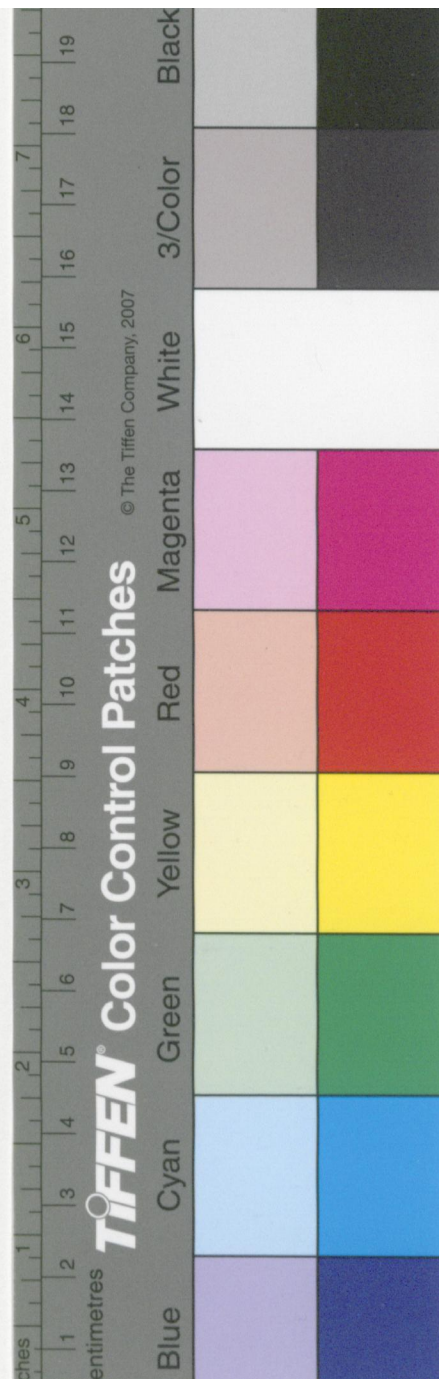

När Mockra skön gått i maten fördes
till gravan, var han så tung att en häst
knappat orkade dra honom. Litvagnskör-
ren sade, att hela tiden sprang en svart hund
bredvid kikkistan och ögonen glimmade så
på hunden. Mockra skön dog av ilska. Han
blev så förgad på grannarnas för när de
stoppo in i han ego.

Berättaren tjänade samma år på
Mockra.

Uppf. efter inbyskrifvinnan Lovisa Andersson i Pyttis,
Husaböle

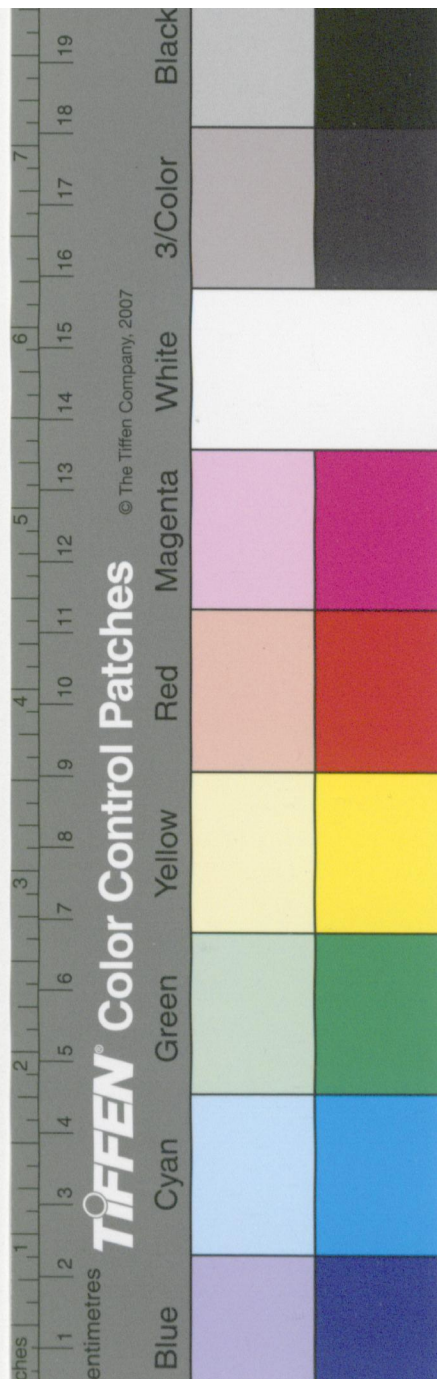
av Henrik Stubborg.

En man som blev död var så
 tung att parhästarna ej orkade dra honom
 till graven. På vägen mötte de en tigger-
 re han sade till gravningspojken: "Ska
 ni ha hästarna tän ni dra se prag-
 goga; ja ska hjälpa ideo". Därpå tog han
 en spak från gärdsgården och lyfte li-
 tet under vagnen. Därefter blev vagnen
 helt lön åt hästarna.

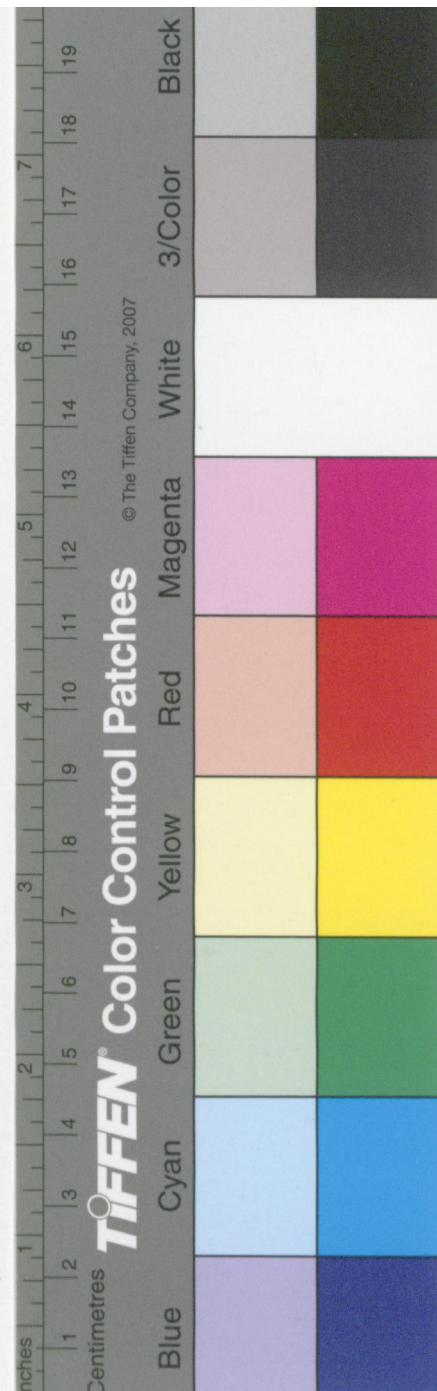
Uppf. efter bondsmannen Anders Björkas i Pyttis,
 Mogensjö

av Henrik Skallberg.

De hästar, vilka drogo Backmans monum.
från Tustas till gravan, (hon hade dränkt sig.)
voro varje morgon i stället veta av frädga.

Mykt efter honom Alfred Ståhl i Pyttis, Mogensgröt
av Henrik Skultberg.

När Backmans mamma från Tuskas i
 Pyttis dränkte sig, kom hon varje natt komma
 och bultade i vindar och fönster. Men när
 man gick dit, såg man ej någon. Men gick
 man åter in i salen, dansade alla lamporna
 i taket.

Skapt. efter bonden Alfred Ståhl i Pyttis, Mogensgröt
 av Henrik Hallberg.

